

Şiir Tadında Bir İstila

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Mayıs 2017

Zılgıt yemiş isyanları meleklerin,
Tabir-i caizse sözcüklerin yok sayıldığı,
Düşlerin haram;
Aşkların kaçmışken tadı...

Biriken yangılarda, ahkâmların rükûsuna
Akıl sır erdiremediği şeytan menzili düşüşlerin,
Düşlerin koruduğunda yıkandığı yetmezmiş gibi
Meczip bir fısıltı yine orağın ürkütücü tınısı.

Aryalarında saklı düş bekçisi zaman,
Gölgelerin peşrevine tanıklık nasılsa mümkün,
Soytarı sancılarında doğan yalanlar
Yine metruk nizamlarda
Yansız kelamı ile devinen şiir yüzlü adam.

Kâh eren kâh yeren;
Kâh söven bir redif belki de
Söz geçmez cahil lehçe
Yine adında kayıp neşeyi yüklenmişken
Peyder pey hazmettiği,
Surelerin dokunduğu sükûtun yoksun olduğu;
Sol'un solduğu buzul yangın
Mahşerin göbeğinde kanatan arylarla iç dışlı,
Sakıncaların meali olsa da her şiir
Bir tutam neşeyi hasbelkader pay etmek ise
Handikap olsa olsa, demelerle geçip de ömür
Kalburüstü bir yürekte
Neyse fikir yansıyan yine bire bir nüansı
Gönül pervazında şaşkın bir miladın Tanrısı.

Öfkenin zuhuru, özür derinden;
Sevgiyi yamadıkça evren bir dolduruşu yine hükmeden,
Sunumunda bir ihlâs bir Fatiha,
Ayrılığın dalyası kim bilir kaçınıcı sure?

Hanidir yakın belleyip uzağında devinen;
Bir yüreği miat belleyip sevdalanmayı zehir eden
Bir rötüşta konaklıysan,
En çekince yüklü maruzatı varsın
Dile getirme sen:
Hele ki ölü bir şehirden yetim düşen
Şiir tadında bir istila
Gecenin ermeye dış bilemediği şafak öncesi metanete.